

عنوان مقاله:

اثر بخشی قصه گویی به روش هدفمند بر ارزش های زندگی (مسئولیت پذیری - احترام) و قضاوت اخلاقی کودکان دبستانی

محل انتشار:

دوفصلنامه تفکر و کودک، دوره 13، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

مریم اسد - کارشناسی ارشد روانشناسی، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران

لیلا مقتدر - استادیار گروه روانشناسی، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران.

خلاصه مقاله:

قصه گویی به عنوان ابزاری جهت انتقال پیام های اخلاقی و رفتاری در جوامع گوناگون محسوب می گردد. پژوهش حاضر با هدف آموزش قصه گویی به روش هدفمند بر ارزش های زندگی (مسئولیت پذیری - احترام) و قضاوت اخلاقی کودکان دبستانی انجام شد. پژوهش از نوع نیمه آزمایشی و جامعه آماری کلیه دانش آموزان دختر دبستانی شهر رشت در سال تحصیلی ۱۳۹۵-۱۳۹۶ بودند. نمونه شامل ۳۰ نفر (۱۵ نفر گواه، ۱۵ نفر آزمایش) بودند که با روش نمونه گیری در دسترس انتخاب و به پرسشنامه های مسئولیت پذیری، احترام (آرن و همکاران ۱۹۹۳) و قضاوت اخلاقی لنین و کیل (۲۰۰۵) پاسخ دادند. سپس ۸ جلسه مداخله برای گروه آزمایش انجام و گروه گواه آموزشی نگرفت. پس از اتمام جلسات مجددا پرسشنامه های مذکور مجددا برای هر دو گروه تکمیل شد. نتایج بدست آمده با استفاده از شاخص های آماری تحلیل کوواریانس نشان داد آموزش قصه گویی به روش هدفمند بر ارزش های زندگی (مسئولیت پذیری - احترام) و قضاوت اخلاقی موثر بوده است ($P < 0.01$). از این رو می توان از قصه گویی به عنوان یک روش آموزشی غیرمستقیم و متناسب با دنیای کودکی به صورت آزاد با روش های از پیش تعیین شده با توجه به آموزه خاص و هدفمند اخلاقی بهره گرفت.

کلمات کلیدی:

قصه گویی، مسئولیت پذیری، احترام، قضاوت اخلاقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1551898>

